АНОТАЦІЯ

Щеулін В.В. Ліричний герой та картина світу в рок-поезії Ч. Беннінгтона та М. Шиноди – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 035 «Філологія». Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди. Харків, 2026.

Дисертаційне дослідження присвячене комплексному літературознавчому аналізу особливостей ліричного героя та художньої картини світу в рок-поезії Честера Беннінгтона та Майка Шиноди американської групи Linkin Park як репрезентативному явищі американської рок-культури межі XX–XXI століття та початку XXI століття. У дисертації розкрито специфіку авторських ідіостилів Честера Беннінгтона та Майка Шиноди, виявлено поетичні механізми конструювання художнього образу та світогляду в межах альтернативної рок-традиції. Осмислено рок-поезію не лише як музичний або соціокультурний феномен, а як форму художнього мовлення із власною поетикою, системою образів, тематичними домінантами та моделями суб'єктної організації.

Упродовж останніх десятиліть у гуманітарному знанні помітно зріс інтерес до явищ на межі літератури та суміжних мистецтв, де поетичне слово існує нероздільно з музикою, сценічним образом і культурним контекстом. Рок-поезія є одним із найяскравіших прикладів такої художньої практики. Попри те, що рок-поезія набула широкого визнання ще в другій половині XX ст., у наукових розвідках вона залишається дослідженою не повною мірою. Особливо це стосується рок-поезії початку XXI ст., яка зазвичай перебуває поза увагою академічних літературознавців.

У центрі уваги постає проблема художнього моделювання внутрішнього світу особистості в текстах Честера Беннінгтона (1976–2017) та Майка Шиноди (нар. 1977). У роботі простежено особливості формування ліричного героя авторів, його екзистенціальні переживання, психологічні конфлікти, усвідомлення втрати, соціальне відчуження, травми, пошук ідентичності та взаємини з навколишнім світом.

Актуальність роботи зумовлена необхідністю осмислення рок-поезії як інтелектуального літературного явища з особливою поетикою, системою образів та тематичними домінантами. У цьому ракурсі важливим є комплексний аналіз ідіостилю Честера Беннінгтона та Майка Шиноди, які репрезентують специфічний тип сучасного ліричного героя – психологічно фрагментарного, внутрішньо конфліктного, травмованого суб'єкта, який здійснено на підґрунті існуючих теоретичних засад рок-поезії в сучасному українському та світовому літературознавстві.

Наукова новизна дисертаційного дослідження полягає в тому, що вперше в українському та зарубіжному літературознавстві проведено системний аналіз рок-поезії Linkin Park як самостійного художнього феномену. До цього про творчість гурту писали переважно біографи та журналісти (Дж. Блу, Б. Ґрем, Дж. Ліпшутц, Дж. Деніелс тощо), тоді як наукових праць із послідовним поетичним аналізом текстів досі не було. Також у роботі вперше здійснено комплексне вивчення конструювання ліричного героя та картини світу в текстах групи, запропоновано диференційований аналіз стилів обох авторів, виявлено систему концептуальних домінант їхньої поезії та введено ці тексти в широкий контекст американської літературної традиції. Крім того, уточнено і систематизовано теоретичні підходи до рок-поезії як окремої літературознавчої категорії.

У результаті проведеної роботи ми з'ясували, що ліричний герой рок-поезії Linkin Park є психологічно фрагментарним, внутрішньо конфліктним суб'єктом, чиє існування розгортається в стані перманентної кризи. Його визначальними типологічними рисами є травматичний досвід як фундамент самоідентичності, емоційна інтенсивність, схильність до саморефлексії, усвідомлення власної вразливості, прагнення бути почутим і водночас нездатність повністю розкритися. Картина світу, вибудована М. Шинодою та Ч. Беннінгтоном, не передбачає ані метафізичного виправдання страждання, ані героїчного виходу з нього; натомість вона пропонує щирість без романтики як єдину можливу форму чесності.

Виявлено відмінність між ліричними системами двох авторів. Ліричний герой Ч. Беннінгтона є суб'єктом болю, що проживається зсередини; його ідентичність

конструюється через безпосереднє зіткнення з травматичним досвідом, а не через його осмислення. Визначальними рисами цього героя є сповідальність та автобіографічна щільність: між авторським «я» та ліричним «я» майже відсутня художня дистанція, унаслідок чого депресія, залежність та самознищення з'являються в тексті не як прямий, а як опосередкований досвід. Психологічний біль у Беннінгтона послідовно передається через тілесну метафорику – образи фізичного розпаду, порожнечі, розбитої оболонки тощо, що вказує на нерозривний зв'язок між тілесним і психологічним у його поетичній системі. Герой переважно перебуває в пасивній позиції, реагуючи на обставини, а не обираючи їх, і саме в цій нездатності вийти зі стану страждання криється основний трагізм його образу.

Ліричний герой Майка Шиноди вибудовується за іншою логікою. Це суб'єкт рефлексії, що спостерігає, осмислює й коментує як власний досвід, так і соціальну реальність, у яку він вписаний. Аналітична дистанція між автором і ліричним «я» є характерною рисою його поетики; особистий біль у Шиноди завжди вписаний у широкий культурний контекст – расову та культурну ідентичність, класові суперечності, міжпоколінний конфлікт (конфлікт батьків і дітей) та державне насильство. Реп-риторика функціонує в ньому не просто як версифікаційна техніка, а як поетична стратегія, у якій ритмічна точність, риторичні питання та повтори перетворюють слово на акт прямої дії й соціального свідчення. Так, на відміну від героя Беннінгтона, герой Шиноди займає активну позицію, звинувачуючи, протестуючи та свідчачи.

Взаємодія цих двох ліричних систем визначає унікальну художню картину світу гурту. Вона організована навколо центральної бінарної опозиції «внутрішній біль/прагнення до звільнення», однак ані катарсис, ані вихід з цього стану не стають остаточними, бо напруга між полюсами залишається нерозв'язаною. Картина світу Linkin Park є урбаністичною, психологічно напруженою, сформованою конфліктом між автентичним «я» та тиском зовнішньої реальності (Супер-Его за З. Фройдом). Голос героя Беннінгтона надає цій картині емоційну достовірність і сповідальну глибину, тоді як голос героя Шиноди – інтелектуальну опору та соціальну перспективу. Разом вони утворюють поліфонічну структуру, в якій особиста травма і

колективне переживання, мовчання і крик, розпач і спротив існують одночасно, не знищуючи, а доповнюючи одне одного. Саме в цій традиції і визначається феноменальний резонанс рок-поезії Linkin Park як її логічний підсумок і концентрований художній образ: вона говорить одночасно від імені конкретної людини й від імені цілого покоління.

Методологія дослідження ґрунтується на поєднанні кількох дослідницьких традицій. Біографічний підхід (у версії Ш.-О. де Сент-Бева) застосовується для встановлення зв'язку між особистою долею авторів і поетичними образами їхніх текстів; зокрема, між травматичним дитинством і депресією Ч. Беннінгтона та специфікою ліричного героя його рок-поезії, а також між японсько-американською ідентичністю М. Шиноди та проблематикою його текстів. Культурно-історичний метод (І.-А. Тен) дозволяє розглядати тексти гурту як реакцію на конкретну соціокультурну ситуацію в США на рубежі тисячоліть (наприклад, суспільну травму 11.09.2001 р., кризу ідентичності в молодіжному середовищі, піднесення альтернативних субкультур тощо). Соціологічний метод (О. Конт, Е. Дюркгайм) прояснює механізм, завдяки якому особисте висловлювання перетворюється на голос покоління. Психологічний підхід (О.О. Потебня) розкриває внутрішню форму рок-образу та здатність поетичного тексту транслювати суб'єктивний досвід болю в універсальний художній досвід переживання. Психоаналітичний метод (З. Фройд, К.-Ґ. Юнг) залучається для виявлення несвідомих імпульсів, механізмів сублімації та архетипових структур у поетичних образах. Структурний аналіз (Р. Барт, Ю. Крістєва) висвітлює семіотичну організацію текстів і роль бінарних опозицій у побудові художньої картини світу. Рецептивна естетика (В. Ізер, Г.-Р. Яусс) пояснює масштаб емоційного резонансу, який тексти Linkin Park викликають в аудиторії слухачів; так, будучи написаними для певного «горизонту очікувань», вони одночасно порушують і розширюють цей горизонт. Порівняльно-типологічний метод (Т. Бенфей, Д. Наливайко) уможливлює зіставлення рок-поезії Linkin Park із американською конфесійною лірикою (Е. Дікінсон, Е.А. По, С. Плат, О. Вуонг) та простеження еволюції авторських позицій у хронологічному зрізі дискографії групи. Додатково залучено теорію ліричного суб'єкта (Ю.І. Ковалів, О. Галич), теорію

поколінь (Н. Хау, В. Штраус), концепцію «етики піклування» (С.К. Криворучко), а також танатологічний підхід (М. Легкий, Є. Медвідь).

У першому розділі розглянуто теоретичне підґрунтя дослідження. Простежено шлях рок-поезії в академічному просторі: від субкультурного «шуму» (Д. Гебдідж) до визнаного предмета літературознавчого аналізу. Показано, що в зарубіжній науці ключовими є праці Т. Ґрейсіка, де розмежовано рок-н-рол як виконавський стиль і рок як художню форму, та Д. Шатмері, де еволюцію жанру вписано в соціальну історію США. В українській науці тему рок-поезії розкриває В.М. Откидач, І.І. Палкіна, Н.В. Ліва, Д.М. Запорожська, Я.Ю. Голобородько, С.К. Криворучко, однак жоден із цих дослідників не зосереджується на аналізі Linkin Park. Окремо розглянуто творчий шлях Linkin Park: формування естетики гурту, біографічний контекст обох ключових авторів та їхній вплив на наступні покоління рок-виконавців.

У другому розділі зосереджено увагу на двох тематичних осях, що пронизують всю творчу дискографію гурту. Перша вісь – смерть і самознищення (суїцид). Дослідження починається з огляду способів зображення смерті у світовій літературі, від античних уявлень про потойбіччя через середньовічний топос *memento mori* (пам'ятай про смерть) (Ф. Війон, Данте, В. Шекспір) до американської романтичної та конфесійної лірики (Е. Дікінсон, Е.А. По). На цьому тлі аналізуються тексти Linkin Park: *"Shadow of the Day", "Leave Out All the Rest", "The Little Things Give You Away", "Waiting for the End", "I'll Be Gone"* та *"One More Light"*. Крім цього, розкрито тему суїциду в текстах *"Breaking the Habit"* та *"Given Up"* в контексті психоаналітичної теорії: показано, як Ч. Беннінгтон перетворював особистий деструктивний досвід на художню мову, зрозумілу мільйонам людей із подібним болем. Друга вісь – війна та конфлікти. Простежено трансформацію образу збройного конфлікту в американській поезії (Г. Лавкрафт, Р. Джаррелл, К. Шапіро, М. Белл, О. Вуонг) від Першої світової війни через В'єтнам до більш сучасних воєн. У текстах Linkin Park, що досліджуються (*"Hands Held High", "Wretches and Kings", "The Catalyst", "War", "Battle Symphony"*), війна завжди поєднана з особистим травматичним досвідом і соціальною критикою: насильство зображується не героїчним, а руйнівним і для тіла, і для душі, і для ідентичності.

У третьому розділі осмислено художній простір людських стосунків у рок-поезії гурту. Проаналізовано, що в текстах Linkin Park послідовно утворений ліричний герой через його стосунки з іншими: через любов, що межує з ненавистю, через довіру, яка поступово руйнується, через самотність у натовпі (*"Valentine's Day", "From the Inside"*). Відчуження (*"A Place For My Head"*) – не лише мотив, а й структурна емоція картини світу, де герой опиняється чужим у власному тілі, у стосунках і в суспільстві водночас. Детально розглянуто мотив міжпоколіннєвого конфлікту в текстах М. Шиноди (*"Sorry For Now"*) та Ч. Беннінгтона (*"Numb"*), де тема батьки/діти переростає у питання про успадковані ідентичності та право на самовизначення. Крізь призму теорії поколінь (Н. Хау, В. Штраус) ліричний герой Linkin Park прочитується як типовий представник покоління мілленіалів – людини, що зростала в умовах стрімкої технологічної зміни, глобальних катастроф і розмивання усталених орієнтирів.

У результаті аналізу виявлено відмінності між стилями обох авторів. Поезія Ч. Беннінгтона будується навколо особистого болю – вона конфесійна, інтенсивна, емоційно насичена, нерідко автобіографічна. Тексти М. Шиноди розгортаються в ширшій соціальній перспективі, оскільки він, як автор, є аналітичнішим, схильним до дистанції, а також апелює до колективної пам'яті та культурних конфліктів. Разом ці дві авторські позиції утворюють неповторну художню систему, в якій індивідуальне страждання стає колективним досвідом. Концептуальними домінантами картини світу в ліриці Linkin Park визначено: психологічну травму, пошук ідентичності, соціальне відчуження, танатологічні мотиви, збройний конфлікт, конфлікт поколінь та ідею подолання як рушійну силу.

Підсумовується, що рок-поезія Linkin Park є складною художньою системою, у якій ліричний герой постає носієм екзистенційного досвіду сучасної людини, а картина світу вибудовується через поєднання психологічної травми, соціальної чутливості, емоційної експресії та прагнення до самопізнання. У дисертації доведено, що рок-тексти гурту репрезентують важливий сегмент сучасної американської поетичної культури.

Робота розширює теоретичну базу вивчення рок-поезії як самостійної літературознавчої категорії і пропонує методологічний інструментарій для дослідження синтетичних форм сучасної лірики. Висновки та результати дисертації можуть використовуватися в університетських курсах з теорії літератури, американської літератури, культурології та сучасної поезії, а також у перекладацькій практиці при передачі англофонних рок-текстів засобами української мови з урахуванням специфіки поетичного суб'єкта та образного ладу оригіналу.

***Ключові слова**: (12): рок-поезія, ліричний герой, картина світу, поетика, наратив, екзистенційність, травма, ідентичність, архетип, символіка, інтермедіальність, діалог.*

SUMMARY

Vadym Shcheulin. The Lyrical Hero and Worldview in Rock Poetry of Chester Bennington and Mike Shinoda. — Qualifying scientific work submitted as a manuscript.

Dissertation for the Degree of Philosophy Doctor in Specialty 035 Philology. H.S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University. Kharkiv, 2026.

The dissertation is devoted to a comprehensive literary analysis of the lyrical hero and the artistic worldview in the rock poetry of Chester Bennington and Mike Shinoda of the American band Linkin Park, as representative phenomena of American rock culture at the turn of the 20th–21st centuries and in the early 21st century. Our research reveals the specifics of the individual styles of Chester Bennington and Mike Shinoda and identifies the poetic mechanisms of constructing an artistic image and worldview within the alternative rock tradition. Rock poetry is understood not merely as a musical or sociocultural phenomenon, but as a form of artistic speech with its own poetics, system of images, thematic dominants, and models of subjective organization.

Over recent decades, interest in phenomena at the boundary of literature and related arts, where the poetic word exists inseparably with music, stage imagery, and cultural context, has notably increased in the humanities. Rock poetry is one of the most vivid examples of such artistic practice. Although rock poetry gained wide recognition in the

second half of the 20th century, it remains underexplored in scientific research. This is especially true of rock poetry from the early 21st century, which is typically beyond the attention of academic literary scholars.

The central focus is the problem of artistically modeling the inner world of the individual in the texts of Chester Bennington (1976-2017) and Mike Shinoda (b. 1977). The paper traces the formation of each author's lyrical hero, their existential experiences, psychological conflicts, awareness of loss, social alienation, trauma, search for identity, and relationships with the surrounding world.

The topicality of our research is determined by the necessity to understand rock poetry as an intellectual literary phenomenon with its own poetics, system of images, and thematic dominants. From this perspective, a comprehensive analysis of the individual styles (idiostyles) of Chester Bennington and Mike Shinoda is important, as they represent a specific type of contemporary lyrical hero – a psychologically fragmented, internally conflicted, traumatized subject, carried out on the basis of existing theoretical foundations of rock poetry in contemporary Ukrainian and world literary studies.

The scientific novelty of our dissertation research lies in the fact that, for the first time in Ukrainian and international literary studies, we have conducted a systematic analysis of Linkin Park's rock poetry as an independent artistic phenomenon. Previously, the band's work was primarily written about by biographers and journalists (J. Blue, B. Graham, J. Lipshutz, J. Daniels, etc.), while there have been no scholarly works with a consistent poetic analysis of the texts. Also, our paper is the first to carry out a comprehensive study of the construction of the lyrical hero and worldview in the band's lyrics, proposes a differentiated analysis of both authors' styles, identifies the system of conceptual dominants in their poetry, and introduces these texts within the broader context of the American literary tradition. Additionally, we have refined and systematized theoretical approaches to rock poetry as a separate literary category.

As a result of the research, we found out that the lyrical hero of Linkin Park's rock poetry is a psychologically fragmented, internally conflicted subject whose existence unfolds in a state of permanent crisis. His defining typological features are: traumatic experience as the foundation of self-identity; emotional intensity; a tendency toward self-

reflection; an awareness of one's own vulnerability; a desire to be heard; and, simultaneously, an inability to fully open up. The worldview constructed by M. Shinoda and Ch. Bennington provides for neither a metaphysical justification for suffering nor a heroic way out of it; instead, it offers sincerity without romance as the only possible form of honesty.

We have identified a distinction between the lyrical systems of the two authors. Chester Bennington's lyrical hero is a subject of pain experienced from within; his identity is constructed through direct confrontation with traumatic experience rather than through its comprehension. The defining features of this hero are confessionalism and autobiographical density: there is almost no artistic distance between the author's "I" and the lyrical "I", as a result of which depression, addiction, and self-destruction appear in the text not as direct but as mediated experience. Bennington's psychological pain is consistently conveyed through bodily metaphors – images of physical decay, emptiness, a shattered shell, etc., indicating an inseparable connection between the bodily and the psychological in his poetic system. The hero predominantly occupies a passive position, reacting to circumstances rather than choosing them, and it is precisely in this inability to escape the state of suffering that the core tragedy of his image resides.

Mike Shinoda's lyrical hero is constructed according to a different logic. He is a subject of reflection who observes, comprehends, and comments on both his own experience and the social reality in which he is situated. The analytical distance between the author and the lyrical "I" is a characteristic feature of his poetics; Shinoda's personal pain is always embedded in a broader cultural context – racial and cultural identity, class contradictions, intergenerational conflict (also known as the conflict between parents and children), and state violence. Rap rhetoric functions in his work not merely as a versification technique but as a poetic strategy in which rhythmic precision, rhetorical questions, and repetitions transform the word into an act of direct action and social testimony. Thus, unlike Bennington's hero, Shinoda's hero occupies an active position, accusing, protesting, and testifying.

The interaction of these two lyrical systems defines the band's unique artistic worldview. It is organized around the central binary opposition of inner pain/striving for

liberation, yet neither catharsis nor escape from this state becomes final, because the tension between the poles remains unresolved. Linkin Park's worldview is urban, psychologically tense, shaped by the conflict between the authentic "I" and the pressure of external reality (the Super-Ego per S. Freud). Bennington's hero's voice lends this picture emotional authenticity and confessional depth, while Shinoda's hero's voice provides intellectual grounding and social perspective. Together, they form a polyphonic structure in which personal trauma and collective experience, silence and screaming, despair and resistance coexist simultaneously, neither canceling the other but complementing each other. It is precisely within this tradition that the phenomenal resonance of Linkin Park's rock poetry is defined as its logical culmination and concentrated artistic image: it speaks simultaneously on behalf of a specific person and on behalf of an entire generation.

Our research methodology draws on several research traditions. The biographical approach (in the version of C.-A. Sainte-Beuve) is applied to establish connections between the authors' personal lives and the poetic images in their texts, specifically, between Bennington's traumatic childhood and depression and the specifics of the lyrical hero in his rock poetry, as well as between Shinoda's Japanese-American identity and the themes of his texts. The cultural-historical method (H.-A. Taine) allows the band's lyrics to be viewed as a response to a specific sociocultural situation in the USA at the turn of the millennium (e.g., the social trauma of 9/11, the identity crisis in youth culture, the rise of alternative subcultures, etc.). The sociological method (A. Comte, É. Durkheim) clarifies the mechanism by which a personal statement becomes the voice of a generation. The psychological approach (O.O. Potebnia) reveals the inner form of the rock image and the poetic text's ability to translate the subjective experience of pain into a universal artistic experience of feeling. The psychoanalytic method (S. Freud, C.G. Jung) is used to identify unconscious impulses, sublimation mechanisms, and archetypal structures in poetic images. Structural analysis (R. Barthes, J. Kristeva) highlights the semiotic organization of the texts and the role of binary oppositions in constructing the artistic worldview. Reception aesthetics (W. Iser, H.R. Jauss) explains the scale of the emotional resonance that Linkin Park's texts evoke in their audience; thus, being written for a certain "horizon of expectations", they simultaneously violate and expand that horizon. The comparative-

typological method (T. Benfey, D. Nalyvaiko) enables a comparison of Linkin Park's rock poetry with American confessional lyric poetry (E. Dickinson, E.A. Poe, S. Plath, O. Vuong) and a tracing of the evolution of the authors' positions across the band's discography. Additionally, we have involved the theory of the lyrical subject (Yu.I. Kovaliv, O. Halych), the theory of generations (N. Howe, W. Strauss), the concept of the "ethics of care" (S.K. Kryvoruchko), and the thanatological approach (M. Lehkyi, Ye. Medvid, L. Harmash).

Our first chapter examines the theoretical foundation of the research. It traces rock poetry's path in academic discourse: from subcultural "noise" (D. Hebdige) to a recognized subject of literary analysis. In international science, the key works are those of T. Gracyk, who distinguishes rock and roll as a performance style from rock as an artistic form, and D. Szatmary, who situates the genre's evolution within the social history of the United States. In Ukrainian science, the topic of rock poetry is explored by V.M. Otkydach, I.I. Palkina, N.V. Liva, D.M. Zaporozhska, Ya.Yu. Holoborodko, and S.K. Kryvoruchko, yet none of these researchers focuses on the analysis of Linkin Park. The creative path of Linkin Park is examined separately: the formation of the band's aesthetics, the biographical context of both key authors, and their influence on subsequent generations of rock performers.

Our second chapter focuses on two thematic axes that permeate the band's entire creative discography. The first axis is death and self-destruction (suicide). The study begins with an overview of ways of depicting death in world literature, from ancient conceptions of the afterlife through the medieval topos of memento mori (F. Villon, Dante, W. Shakespeare) to American Romantic and confessional lyric poetry (E. Dickinson, E.A. Poe). Against this background, the following Linkin Park texts have been analyzed: "Shadow of the Day," "Leave Out All the Rest," "The Little Things Give You Away," "Waiting for the End," "I'll Be Gone," and "One More Light." Additionally, the theme of suicide in "Breaking the Habit" and "Given Up" is explored in the context of psychoanalytic theory, showing how Chester Bennington transformed his personal destructive experience into an artistic language comprehensible to millions of people with similar pain. The second axis is war and conflict. The transformation of the image of armed conflict in American

poetry (H.P. Lovecraft, R. Jarrell, K. Shapiro, M. Bell, O. Vuong) has been traced from World War I through Vietnam to more recent conflicts. In the Linkin Park texts that we examined ("Hands Held High," "Wretches and Kings," "The Catalyst," "War," "Battle Symphony"), war is always combined with personal traumatic experience and social criticism; violence is depicted not as heroic but as destructive for the body, the soul, and identity alike.

Our third chapter reflects on the artistic space of human relationships in the band's rock poetry. It analyzes how Linkin Park's texts consistently form the lyrical hero through their relationships with others: through love bordering on hatred, through trust that gradually erodes, through loneliness in a crowd ("Valentine's Day," "From the Inside"). Alienation ("A Place For My Head") is not merely a motif but a structural emotion of the worldview, in which the hero finds themselves a stranger in their own body, in their relationships, and in society at once. We examined the motif of intergenerational conflict in detail in the texts of Mike Shinoda ("Sorry For Now") and Chester Bennington ("Numb"), where the theme of parents/children develops into a question of inherited identities and the right to self-determination. Through the prism of generational theory (N. Howe, W. Strauss), we have read the lyrical hero of Linkin Park as a typical representative of the Millennial generation – a person who grew up amid rapid technological change, global catastrophes, and the erosion of established landmarks.

Our analysis revealed differences between the styles of both authors. Chester Bennington's poetry is built around personal pain; it is confessional, intense, emotionally saturated, and oftentimes autobiographical. Mike Shinoda's texts unfold in a broader social perspective, since he, as an author, is more analytical, inclined to distance, and also appeals to collective memory and cultural conflicts. Together, these two authorial positions form a unique artistic system in which individual suffering becomes a collective experience. The conceptual dominants of Linkin Park's worldview in its lyrics are psychological trauma, the search for identity, social alienation, thanatological motifs, armed conflict, generational conflict, and the idea of overcoming as a driving force.

We can conclude that Linkin Park's rock poetry is a complex artistic system in which the lyrical hero embodies the existential experience of a modern person, and the worldview

is built through the combination of psychological trauma, social sensitivity, emotional expression, and the striving for self-knowledge. The dissertation proves that the band's rock lyrics represent an important segment of modern American poetic culture.

Our paper expands the theoretical basis for the study of rock poetry as an independent literary category and offers methodological tools for the study of synthetic forms of modern lyric poetry. The dissertation's conclusions and results may be used in university courses on literary theory, American literature, cultural studies, and contemporary poetry, as well as in translation practice when rendering Anglophone rock texts into Ukrainian, taking into account the specifics of the poetic subject and the figurative structure of the original.

Keywords *(12): rock poetry, lyrical hero, worldview, poetics, narrative, existentiality, trauma, identity, archetype, symbolism, intermediality, dialogue.*

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Наукові праці, у яких опубліковані основні наукові результати дисертації (фахові видання)

1. Щеулін В.В. Міжгенераційний конфлікт та розрив поколінь в тексті «Sorry For Now» групи Linkin Park. Наукові записки ХНПУ ім. Г.С. Сковороди. Літературознавство, вип. 1(107), 2025. С. 91-106. DOI: https://doi.org/10.34142/2312-1076.2026.1.107.04
2. Щеулін В.В. Репрезентація аспектів психоаналітичної парадигми в рок-текстах (на прикладі віршів «Papercut» групи Linkin Park). Наукові записки ХНПУ ім. Г.С. Сковороди. Літературознавство, вип. 1(103), 2024. С. 97-113. DOI: https://doi.org/10.34142/2312-1076.2024.1.103.04
3. Щеулін В.В. Феномен смерті в сучасній американській рок-ліриці: аналіз тексту пісні One More Light групи Linkin Park. Волинь філологічна: текст і контекст. Вип. 40, 2025. С. 117-130. DOI: https://doi.org/10.29038/2304-9383.2025-40.shc
4. Shcheulin, V. (2024). The Theme of War in American Rock Poetry (Chester Bennington and Mike Shinoda of Linkin Park). Astraea, 5(2), 97-116. DOI: https://doi.org/10.34142/astraea.2024.5.2.05

Наукові праці, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації

5. Щеулін В.В. Війна без турботи: відсутність етики піклування на прикладі тексту «War» групи Linkin Park). *Аргументи сучасної філології: «етика піклування». Матеріали V Міжнародної наукової конференції (2–3 квітня 2025 року)*. Харків. ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2025. С. 343-350.
6. Щеулін В.В. Глобалізація та національна ідентичність у літературному просторі: аналіз пісні Castle of Glass групи Linkin Park. *XVI міжнародна наукова конференція: Нові перспективи національної ідентичності в культурі, мові, мистецтві та літературі*, 5–6 травня 2025 р., Париж Сіті.
7. Щеулін В.В. Індивідуальна пам'ять та спогади в рок-тексті (на прикладі тексту «In The End» групи Linkin Park). *Аргументи сучасної філології: історична та*

індивідуальна пам'ять. Матеріали IV Міжнародної наукової конференції (18–19 квітня 2024 року). Харків. ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2024. С. 427-431.

8. Щеулін В.В. Лейтмотив внутрішнього розпаду в рок-поезії (на прикладі тексту From the Inside групи Linkin Park). *Тези доповідей XXV Міжнародної онлайн-конференції «Каразінські читання: Людина. Мова. Комунікація» (6 лютого 2026 року)*. Харків. ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2026. С. 192-194.
9. Щеулін В.В. Мотив самотності в рок-поезії (на прикладі тексту «Valentine's Day» гурту Linkin Park). *«Велике і вічне…»: Михайло Федосійович Гетманець: матеріали Всеукраїнської наукової конференції з міжнародною участю (м. Харків, 15–16 вересня 2023 року).* Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2023. С. 139-142.
10. Щеулін В.В. Репрезентація свободи (на прикладі тексту пісні «Numb» гурту Linkin Park). *Аргументи сучасної філології: свобода та безпека. Матеріали Міжнародної наукової конференції (6–7 квітня 2023 року)*. Харків. ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2023. С. 253-257.
11. Щеулін В.В. Рок-поезія в системі сучасного поетичного дискурсу. *Реалії та пріоритети розвитку науки та освіти : матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції / Міжнародний гуманітарний дослідницький центр (Чернігів, 26 травня 2025 р.).* Research Europe, 2025. 126 с. С. 83-86. DOI: https://doi.org/10.64076/ihrc250526
12. Shcheulin, V. (2025). Alone and Lonely: Figurative Language and the Poetics of Isolation in Linkin Park's Somewhere I Belong. *Trends and Prospects for the Development of Science and Education: Proceedings of the 2nd International Scientific Conference (Oxford, United Kingdom, 10 July 2025).* Lulu Press, Inc. 187-190. DOI: https://doi.org/10.64076/iedc250710.30